

Nr 72.

Av herr **Gustavson, John, m. fl.**, om beredande åt landsbygdens ungdom av möjlighet till fria järnvägsresor för fortsatt utbildning i läroverk och andra läroanstalter.

Kravet på kunskap och utbildning för ungdomen har i vår tid starkt vuxit, men samtidigt ha möjligheterna att förvärva kunskaper glädjande nog förmerats.

Från det allmännas sida har i allt större omfattning åtgärder vidtagits för skolväsendets förbättrande liksom för att underlätta för den ungdom, som har fallenhet och håg för studier, att utöver den obligatoriska undervisningen erhålla fortsatt utbildning.

Att staten ävenledes har övertagit allt större andel av kostnaderna för skolväsendet har även ej blott verkat i riktning av skatteutjämning utan även kommit skolväsendet att allt mera framstå såsom ett allas intresse samt som något vartill alla ha lika rätt.

Det är emellertid ett faktum att i den mån det gäller att efter slutad folkskola fortsätta utbildningen i läroverk eller andra motsvarande läroanstalter är städernas ungdom i regel mycket bättre ställd än landsbygdens. Dessa skolor äro oftast belägna i städer eller samhällen, och det är för hemmen på landsbygden oftast förenat med betydligt större kostnader att låta sina barn komma i åtnjutande av den fortsatta utbildning, vartill dessa unga säkerligen lika ofta som andra barn ha både lust och fallenhet. Inackordering eller anordnande av skolhushåll i staden blir för flertalet alldeles för dyrt. Dagliga resor till och från skolan medföra även väsentliga kostnader. I alla dessa fall ha städernas och samhällenas barn betydliga lättnader när det gäller att besöka läroverk och läroanstalter, som av det allmänna underhållas och till vilka alla ha samma rätt.

Om fria järnvägsresor kunde erhållas för väl vitsordade elever för dagliga resor till och från undervisningen skulle detta i vart fall för dem, som bo ej allt för långt från läroanstalten, vara en åtgärd i utjämnings syfte. Enligt vår mening skulle detta icke innebära någon orätt gent emot dem, som bo så pass långt ifrån att de ej kunna draga nytta av de fria resorna. Längre resor bleve ju tröttsamma och toge så mycken tid i anspråk att rent praktiska hinder i sådana fall kunna anses föreligga. Men för många landsbygdshem skulle de fria skolresorna innebära en betydande lättnad och hjälp när det gäller ungdomens fortsatta utbildning. Och även om det icke innebure samma möjligheter

som för städernas och samhällenas ungdom, skulle det dock innebära en rimlig och rättvis utjämning.

Under återopandande av vad som anförts hemställes,

att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t göra framställning om en undersökning angående möjligheten att genom fria järnvägsresor underlätta för landsbygdens ungdom att i läroverk och andra läroanstalter erhålla fortsatt utbildning samt att därefter vidtaga de åtgärder, som kunna anses motiverade.

Stockholm den 21 januari 1938.

John Gustavson.

Wiktor Egnell.

Emil Andersson.